

[Lis Noer Holmberg]

der ikke bor i en ejendom, hvor der er en eller anden form for asbest. Og det er ikke farligt, medmindre der er hul og asbesten drysser ud af det. Meget af dette her er forbundet med hysteri, ligesom hele vandmiljøplanen og mange andre ting.

Jeg synes altså, vi skal spise brød til og være glade for, at vi har det tilsyn, vi har. Lad os undgå at forbinde det med hysteri og lad os vise tillid til arbejdspladserne, både til virksomhedslederne og til medarbejderne.

Glønborg (KRF):

Jeg vil såmænd også gerne være venlig og sige, at jeg synes, der er en rigtig tanke i ideen her om, at man på en eller anden måde kunne gøre enkelte virksomheder noget mere sikkerhedsansvarlige ved at sige til dem, at de kommer til at betale lidt mere, fordi vi ikke synes, de yder nok på dette område. Men jeg er alligevel bange for, at det vil være for vanskeligt at administrere og for vanskeligt at finde frem til en retfærdig måde at gøre det på.

Jeg er ikke allergisk over for brugerbetaling, heller ikke på et område som dette her. Men på den anden side kan jeg godt lide, at man netop for tilsyns vedkommende har en væsentlig offentlig indsats. Jeg kan egentlig godt lide, at det er det offentlige, der på et område som dette her, hvor man ikke på nogen måde må komme i lommen på brugerne, betaler en væsentlig del af udgiften.

Det ville være noget andet, hvis det drejede sig om ydelser, som brugerne frit kunne rekvirere af og frit kunne lade være med at benytte sig af. Men tilsynet skal jo altså udøves, og derfor kan vi godt lide, at man bevarer en vis offentlig ydelse heri.

I penge er det selvfølgelig ikke det helt store, og derfor vil jeg da også gerne afstå fra at bruge argumentet med erhvervslivets konkurrenceevne, selv om der naturligvis også er et par dråber af dette argument med i vores stillingtagen til forslaget.

Vi tror altså ikke rigtig på, at vi får et bedre og effektivt arbejdstilsyn ved at vedtage dette forslag. Så uden større ophidselse i sagen må jeg altså sige, at vi ikke rigtig tror på det og derfor ikke vil være med.

Tommy Dinesen (SF):

Når man sidder og hører en debat som den-

ne, er det interessant at lægge mærke til, hvorledes de forskellige ordførere fremfører argumenter mod noget, de normalt går ind for, og så kan man ikke lade være med at tænke: Jamen hvad er det dog for noget dette her? Jeg troede, at regeringen og regeringspartierne gik ind for brugerbetaling, men det gør de lige pludselig ikke. Når det gælder brugerbetaling, afhænger deres tilslutning af, hvem det er, der skal betale.

Jeg synes også, argumentationen er hul, og lad mig bare tage ministeren først. Ministeren siger, at tallene ikke passer. Jamen de tal, der står i forslaget, stammer fra ministerens egne papirer. Jeg bad selvfølgelig om dem efter et samråd for at bruge dem, fordi man altid hører det argument, at tallene ikke er gode nok. Så hvis det er tilfældet, er det altså ministerens papirer, der ikke er gode nok.

Det er meget muligt, at der er kommet tre forslag inden for de sidste otte år på arbejdsmiljøområdet. Jeg husker godt, der var et om Grønland for nogle år siden, men ellers har der kun, i hvert fald mens jeg har været ordfører for SF, og det vil sige inden for de sidste fem år, været det med ledelsesansvar, og det var også udmærket.

Det ene øjeblik hører man den argumentation, at spørgsmålet om, hvorvidt arbejdsmiljøet bliver godt på virksomhederne, ikke afhænger af, hvor mange tilsynsførende der er, og det næste hører man en anden argumentation, nemlig at man bare kan se, hvor godt det nu går inden for BST, fordi der er ansat mange flere inden for BST. Så er det, jeg må spørge: Hvorfor er det godt, at der er få inden for Arbejdstilsynet, når det er godt, at der er mange inden for BST? Vi har jo også stillet forslag om, at BST skulle gøres mere effektivt, men det var der heller ikke nogen grund til, fordi det gik så godt.

Jeg kan ikke lade være med at citere for det første medarbejderne i Direktoratet for Arbejdstilsynet, som har lavet to pressemeddelelser, hvori de kritiserer de besparelser, der foregår inden for Arbejdstilsynet. Det mener jeg vi som politikere må tage op. Men man siger altså, at det går stadig væk godt, uanset at de, der er ansat i Arbejdstilsynet, mener noget andet, og at de f.eks. siger, at de ikke har tid til at undersøge dødsulykker.

Jeg vil gerne citere fra en skrivelse, vi har fået i Arbejdsmarkedsudvalget, dateret den 25. oktober 1990, hvori udvalget udbeder sig besvarel-